

Der er flere gange her fra talerstolen og også nede fra salen blevet talt om lejernes penge, og denne gedigne misforståelse – for det er efter min mening noget sludder og vrøvl – er anledningen til, at vi i virkeligheden taler forbi hinanden, fordi vi ikke har de samme holdninger.

Kl. 14.55

I 1933 startede den almene boligsektor, og tror man, at det almene boligbyggeri kom dumpende ned fra himlen? Nej, det kom ikke dumpende ned fra himlen. Det kom fra staten, og det blev bygget af staten. I 1967, da man oprettede Landsbyggefonden og oprettede fondens fundats, anbragte man den i den almene sektors regi. Derfor er Landsbyggefonden at sammenligne med en statsinstitution, og derfor kan lovgivningsmagten i de forskellige forlig afgøre, hvordan balancen mellem renovering og nybyggeri skal være.

Jeg var jo med til at forhandle aftalen, og jeg bemærkede, at der var et godt forløb, og at det gik godt i lang tid. Vi kunne læse en lørdag, at hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiets ordfører, udtalte til Ritzau, at det gik godt, og at vi nok skulle nå frem til en aftale, for der var kun nogle små knaster. Men vupti, bum – søndag morgen kunne vi læse i aviserne, at fru Helle Thorning-Schmidt kom med et helt nyt forslag.

Det er sandelig en fin måde at forhandle på: Vi har haft et langt forløb, og så kommer der pludselig dumpende noget helt nyt ned fra himlen. Socialdemokraterne mente nok et langt stykke hen ad vejen, at det, de var med til i 2002, kunne de også godt være med til i 2005. Men nej, der var sket noget andet. Man var kommet på hælene, fordi man var flygtet fra integrationsaftalen med et hundrede og firs kilometer i timen, derfor skulle der ske noget andet, og så kom man med helt nye vilkår. Men det er jo ingen seriøs forhandling, når der pludselig midt i forløbet kommer noget nyt, og man i øvrigt bruger store fagter og store gestikulationer for åbent tv og beskylder andre mennesker for tyveri, samtidig med at det er nøjagtig det samme, man selv har været med til.

Hvad er formålet med Landsbyggefonden? Det har jo altid været, at den skal finansiere nybyggeri og renovering med den rette balance mellem de to ting. Når der bygges nyt alment boligbyggeri, sker det på særlig fordelagtige lånevilkår, og derfor er det de nye lejere, der via deres husleje betaler nybyggeriet, hvilket kun

kan lade sig gøre, fordi der tilbydes fordelagtige vilkår for byggeriet.

Nu kan jeg se på formanden, at jeg ikke må tale længere.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
En afsluttende sætning?

Jakob Axel Nielsen (KF):
Det har jeg hermed gjort.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
O.k. Der er bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Frank Aaen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Jakob Axel Nielsen gjorde sig megen umage med at fortælle, at det ikke er lejernes penge, men det er jo lejerne, der indbetaler pengene. Det er vi vist enige om.

Så kunne jeg forstå, at fordi lejerne i de almene boliger har fået nogle lån på særlig fordelagtige vilkår, har staten lov til at stjæle lige så mange penge, som staten har lyst til. Er det sådan, at på alle områder, som staten begunstiger på den ene eller den anden måde, har staten efterfølgende ret til at stjæle de penge, som på en eller anden måde er givet væk, ganske som den har lyst til?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at det er lejerne, der har indbetalt pengene, og det er i øvrigt sædvane i ethvert lejeforhold, at lejeren indbetaler nogle penge som modydelse for lejekontrakten. Det er jeg helt enig med hr. Frank Aaen i.

Men det, jeg taler om her, er simpelt hen den juridiske konstruktion. Jeg argumenterer med, at det er noget vrøvl at tale om, at det er lejernes penge, fordi Landsbyggefonden som institution egentlig er et forvaltningssubjekt ligesom alle mulige andre forvaltningssubjekter i dette land, og derfor kan staten ændre fordelingen, fordi det er staten, der er sat til at være administrator af forvaltningssubjekter. Det var det, der skete i 2002, jeg har ikke nok historisk viden til at kunne sige, om det er sket tidligere, men det skulle andre mig meget, hvis man ikke siden 1967, da Landsbyggefonden blev oprettet, har haft diskussionen om, hvad balancen mellem renovering og nybyggeri skal være.